

De Ster

Tempel Toren der Mayas te Uxmal (Yucatan, Mexico).

Mei 1955

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

55e JAARGANG

Nr 5

Redacteur:

DONOVAN H. VAN DAM,
President der Nederl. Zending.

Assistente:

JOH. E. WESTERDUIN

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

INHOUD:	Blz.
Amerikaanse Oudheidkunde en het Boek van Mormon, door Milton R. Hunter	131
Voorjaars Conferenties	135
Het Presidentschap der Nederl. Zending	136
Eerlijk Gewicht	137
Wat betekent Christelijk Leven? John A. Widtsoe	138
Zendelingen in de Nederlandse Zending...	139
Onze Zonnehoek, verzorgd door J. Westerduin	143
Zendelingen in de Nederlandse Zending (Voortzetting)	147
De Liefde van God de Vader in Zijn verhouding tot Jezus Christus en de mensen, door Andréé	151
De Kerk gaat voorwaarts	155
Gebeurtenissen in de Zending	156
O.O.V.-Conferentie	159

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Amerikaanse oudheidkunde en het boek van Mormon

door Milton R. Hunter

ter gelegenheid van de 125ste Conferentie van de
Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

★

SEDERT de dag, dat de Engel Moroni de gouden platen aan de Profeet Joseph Smith gegeven heeft, hebben grote hoeveelheden wonderbaarlijke bewijzen zich verzameld. Deze bewijzen ondersteunen de goddelijke oorsprong en de waarachtigheid van dit heilige verslag. Gedurende die zelfde tijd hebben de vijanden van waarheid en licht alles gedaan, waartoe zij in staat waren, om de feiten van het Boek van Mormon als vals te kunnen verklaren. Sommigen van hen waren ongetwijfeld verkeerd ingelicht, maar de meesten hebben wat zij gedaan hebben, met een boze bedoeling gedaan. Het resultaat van al hun werk is op niets uitgelopen. De slechte resultaten van hun pogingen zijn als dauw op het gewas der aarde voor de rijzende zon verdwenen. Zodoende heeft het Boek van Mormon een betere naam nu, dan ooit tevoren in de geschiedenis van de Kerk. Niet een van zijn feiten is als vals be-
wezen. Integendeel, er is een zeer snelle verzameling van bewijzen; sommigen spreken uit het stof, anderen uit het verleden, maar

allen zetten voort om van dit goddelijke verslag te getuigen en om zijn waarachtigheid te bekrachtigen. Zonder twijfel is het Boek van Mormon het woord van God, een goddelijk en heilig boek, dat door God en Engelen bewaard is gebleven om in deze laatste dagen voort te komen als een nieuwe getuige voor Christus en het Evangelie, dat Hij predikte. Ik zal enige verbazingwekkende bewijzen voor het Boek van Mormon aanhalen en zal ze in drie afdelingen verdelen:

1. Archeologische Bewijzen.
2. Getuigenissen uit de Indiaanse geschiedenis van de zestiende eeuw.
3. Geschriften van de Katholieke Vaders van de zestiende en zeventiende eeuwen, de schrijvers van deze geschriften ontvingen hun inlichtingen direct van de Indianen.

De Amerikaanse Oudheidkunde werd enige tijd voor de dood van Joseph Smith geboren. John Lloyd Stephens had een bezoek aan Guatemala, Honduras en Yuca-

tan gebracht en was weer naar de Verenigde Staten teruggekeerd. Hier schreef hij zijn fantastische verhalen over de prachtige tempels, pyramides en andere archeologische bouwwerken, die door de oerwouden van Centraal Amerika en Mexico verspreid lagen. Sedert het boek van Stephens van de pers gekomen is hebben de regeringen van Mexico, Centraal Amerika en gedeelten van Zuid-Amerika, alsmede archeologische verenigingen uit de Verenigde Staten en haar Zuiderburen enorme sommen geld uitgegeven; onbeschrijflijk vele pogingen aan de dag gelegd in dit oudheidkundige gebied. Ook is er aanzienlijk veel werk verricht bij de reconstructie van deze buitengewone tempels en pyramiden. De archeologen en hun medewerkers hebben elke steen wederom zo geplaatst als eens de oude Amerikanen het deden, op dezelfde wijze waarop zij eens deze gebouwen lieten verrijzen. Als resultaat van dit werk vinden wij heden ten dage van Mexico City, in het Noorden tot Chili, in het Zuiden, deze bouwwerken waarvan velen door onderzoekers blootgelegd zijn.

Voordat ik verder ga, wil ik er duidelijk op wijzen, dat de meeste ruïnes, die blootgelegd zijn, uit de tijd vóór het Boek van Mormon dateren en dat sommigen opgericht zijn nadat de geschiedenis van de Nephieten teneinde was. U zult wel kunnen vragen: „Welk een bewijs zijn deze oude ruïnes dan voor het Boek van Mormon?”

Mijn antwoord is: „Het Boek van Mormon zegt, dat er grote beschavingen in het oude Amerika geleefd hebben. Het is een feit, dat het heilige verslag van drie afzonderlijke volkeren getuigt, die in vroegere dagen naar Amerika kwamen om daar hun beschavingen te stichten. Deze volkeren staan bekend als de Jaredieten, de Nephieten en de Mulekieten.

De tegenwoordige onderzoekers getuigen dan ook dat vele van de oude overblijfselen, die opgegraven zijn wederom op nog oudere tempels en pyramides gebouwd zijn en deze oudere gebouwen wijzen op een vroegere beschaving. In vele opzichten waren de mensen van deze vroegere beschaving hoger ontwikkeld dan de mensen die de bouwwerken eens oprichtten, die nu te voorschijn komen. Bij voorbeeld plaatste de Mexikaanse onderzoeker Miguel Covarrubias het La Venta gebied in de periode van 200 v. C. tot 300 n. C. Hier zijn enige woorden van deze schrijver:

„Overal zijn archeologische schatten verborgen in de jungels en de vette grond van het Zuidelijke Vera Cruz, grafheuvels en pyramides, meesterlijk beeldhouwde, onmetelijke monumenten van bazalt, schitterende beelden van kostbare jade, fijne gevoelige figuren uit klei, en alles heeft een onschatbare artistieke waarde. Deze uitdagende tegenwoordigheid van het grote en verre verleden in een gebied, dat

nu onbewoond en ondoordringbaar oerwoud is, wordt steeds raadselachtiger daar vele archeologen nu overeenstemmen, dat deze artistieke meesterwerken teruggaan naar het begin van het Christelijke Tijdperk. Zij verschijnen plotseling, uit het niets, in een staat van algehele ontwikkeling en blijken de ondergrond geweest te zijn voor de latere, meer bekende Kulturen van de Mayas, Totonaken en Zapoteken. — Deze oudste van de Amerikaanse Kulturen is ook de jongste, daar zij pas enkele jaren geleden ontdekt is. Hier is een gebied, dat de krachten van elke archeoloog uit zal putten!"

Heiligen der Laatste Dagen weten, dat deze drie „Oude Amerikaanse Kulturen" de Jaredieten, Nephieten en Mulekieten waren en dat de laatsten zeer goed in de LaVenta periode passen.

Het LaVenta gebied bevindt zich bij de kust van de Golf van Mexico en werd blootgelegd door Dr. Mathew W. Stirling in 1939—1940. Hij zei, dat deze beschaving ongeveer van 450 v. C. tot 600 n. C. dateerde. In dit gebied maakte de onderzoeker een buitengewoon belangrijke vondst, een gesneden beeld van een man dat aan „Uncle Sam" doet denken, zoals hij meestal wordt voorgesteld. Het beeld heeft een lange baard en een scherp afgetekend, gebogen neus en doet aan een Hebreeuws Priester denken. Covarubias zegt, dat dit beeld iemand met „Ver-

bazingswekkend zuivere Semitische gelaatstreken" weergeeft. Stirling brengt naar voren dat het beeld schoenen draagt met eigenaardige, gepunte en naar boven gekrulde tenen. Noch de schoenen noch het gezicht of de lange baard van „Uncle Sam" kunnen een voorstelling zijn van de Indiaanse Roodhuid maar er wordt gezegd, dat het een gelijkenis is van een Joodse Priester uit de tijd voor Christus.

In het Zuidwestelijke gedeelte van Mexico bij Izapa heeft Dr. Stirling een geheel gegraveerde steen gevonden; deze gravures zijn door Dr. M. Wells Jakeman van de Brigham Young Universiteit vertaald geworden als een weergave van de droom van Lehi: „De Boom des Levens", zoals dit gevonden wordt in 1 Nephi 8 : 1-38. — Om de woorden van Dr. Jakeman te herhalen: „De gelijkenis van dit beeldhouwwerk en het verslag in het Boek van Mormon kan niet alleen toeval zijn, het bewijst haast het feit van de geschiedkundige verbinding tussen de oude Centraal Amerikaanse Priester, die dit beeldhouwwerk maakte en de stam van Lehi uit het Boek van Mormon!"

Van heel bijzonder belang voor de Heiligen der Laatste Dagen is de Tempel van Quetzalcoatl, bij Teotihuacan ten Noorden van Mexico City. Deze tempel is met slangenhoofden versierd, die met quetzal veren omgeven zijn. „Quetzal" is de naam van een

buitengewoon mooie vogel met schitterende lange, groene veren, die hoofdzakelijk in Guatemala en Honduras gevonden wordt. „Coatl” is een oude Mexicaanse naam voor slang.

Het Boek van Mormon geeft een uitvoerig verslag van de verschijning van Christus aan de Nephieten na zijn kruisiging en opstanding. Hij gaf hen het ware plan van het Evangelie tot Zaligheid en deze mensen leefden dan ook meer dan tweehonderd jaren in vrede en gerechtigheid. Zonder twijfel was het bezoek van Christus een van de grootste gebeurtenissen op het westelijk halfrond, misschien wel de grootste gebeurtenis in dit oude Amerika.

Na de afval van de Nephieten en Lamanieten van de ware leerstellingen van de Meester en na de ondergang van de Nephietische beschaving (ongeveer 400 n. C.) behielden de Lamanieten of Indianen in hun tradities de herinnering aan de verschijning van Christus aan hun voorvaderen. Deze God met de witte baard kwam, volgens hun overleveringen, tot de mensen door de lucht en toen hij naar de aarde nederdaalde deden de zonnestralen zijn prachtig wit lichaam en zijn kleding schitteren. Als de „Quetzal” vogel door de lucht vloog herinnerde hij de mensen aan de schitterende glorie en schoonheid van de God met de witte baard die eens aan hun voorouders verscheen; zodoende voegden zij er een heidense gedachte aan toe en

kozen deze prachtige, kostbare vogel van de Nieuwe Wereld, de Quetzal, als een symbool voor de witte God of Christus.

Er bestaan overleveringen bij elke stam van Amerikaanse Indianen en heel in het bijzonder bij de volkeren in Peru, Centraal Amerika, Guatemala, Yucatan en Mexico, die er op wijzen, dat hun voorouders eens door een witte God bezocht werden en Hij hen hun beschaving gegeven heeft, hun cultuur, hun godsdienst en die belofde, dat Hij eens terug zou komen tot hen en hun nakomelingen. Deze overleveringen verklaren dan ook waarom Peru en Mexico zich zo weinig verdedigden toen de Spanjaarden hun land innamen. Van meer belang is echter het getuigenis, dat zij afleggen tot de waarachtigheid van de verschijning van Christus op het Amerikaanse Vasteland en het verslag er van in het Boek van Mormon.

Van groot belang voor de Heiligen der Laatste Dagen zijn ook de beroemde oudheidkundige ruïnes te Chichen Itza, Uxmal, Kabah en Yucatan. De massieve pyramides en tempels en de andere geweldige bouwwerken zijn gedurende de tiende eeuw na Christus opgericht en bewijzen het geweldige handwerk van de Mayas. De mensen van deze beschaving hadden net als de Tolteken van Teotihuacan een witte God, die zij aanbaden en die zij Kukulcan noemden. Zij graveerden afbeeldingen van deze Ku-

kulcan op hun gebouwen. Deze afbeeldingen lijken erg veel op die van Teotihuacan en andere Mexikaanse plaatsen, d.w.z.: de gevederde slang. Zij gebruikten in feite deze gevederde slang buitengewoon veel om hun bouwwerken te verfraaien. De Mayas versierden hun gebouwen met nog een andere afbeelding of

symbool: een man met een witte baard, die quetzalveren draagt. De laatsten stellen priesters van Kukulcan (Quetzalcoatl) voor, of misschien wel Kukulcan zelf. Zij zijn absoluut geen Indiaanse maar zuiver Hebreeuwse gravures.

(Wordt vervolgd).

VOORJAARS CONFERENTIES

Amsterdam Zondag, 15 Mei.
 's Morgens 10 uur.
 's Middags 12.15 en 16 uur.
 Weteringschans 101, Amsterdam.

den Haag Zaterdag, 21 Mei.
 's Avonds 20 uur.
 Loosduinsekade 11, den Haag.
 Zondag, 22 Mei
 's Morgens 10 uur
 's Middags 16 uur.
 Tuinzaal van de Haagse Dierentuin,
 Benoordenhoutseweg 1, den Haag.

Antwerpen Zondag, 12 Juni.
 's Morgens 10 uur.
 's Middags 12.15 en 16 uur.
 Frankrijklei 8, Antwerpen.

Het Presidentschap der Nederlandse Zending

DOOR de recente benoeming van Rinze Schippers als Eerste Raadgever en Donald M. Peck als Tweede Raadgever, is het Presidentschap van de Nederlandse Zending weer geheel georganiseerd.

Ouderling Schippers kwam tot de Kerk als een jonge man van zeventien jaren in 1924. Gedurende meer dan dertig jaren heeft hij vele ambten in de gemeenten en in de zending bekleed en heeft altijd zijn uiterste krachten aan deze roepingen besteed. O.a. heeft Ouderling Schippers als Gemeente-President en als Overziener van de Zondagsscholen gediend, benevens vele andere roepingen in het werk der ver-

schillende gemeenten en de hulporganisaties. Hij was ook behulpzaam bij het organiseren van het Genealogische werk hier in Nederland en is op het ogenblik Directeur van het Micro-film werk. Hij houdt de rang van Zeventiger en heeft reeds een jaar als Tweede Raadgever van de Zendings-President gediend. Zijn vrouw, Maria, en hun dochtertje Ruth wonen in den Haag. Twee oudere dochters van Ouderling Schippers wonen in Pocatello, Idaho.

Elder Peck is sedert 7 September 1953 op zending in Nederland. Hij werd op 1 November 1930 te Midvale, Utah, geboren als zoon van Donald M. en Twile

Gagon Peck. Hij bezocht de Lincoln County High School en slaagde er in 1949 met een aantekening als buitengewoon scholier. Hier nam hij voor meer dan drie jaren actief deel in basketbal, voetbal en hardlopen. Hij zette zijn opvoeding voort aan de B.A.C. en de B.Y.U. tot zijn oproep voor het leger kwam. Hij ontving zijn vooropleiding te Camp Roberts, Californië en slaagde daarna met uitstekende cijfers van de Radio School te Camp Gordon, Georgië. Elder Peck heeft twee aanbevelingsbrieven voor zijn buitengewoon goede werk.

Zijn zendingswerk begon in het

District Utrecht. Na een paar maanden werd hij naar Zeist overgeplaatst als Gemeente-President en diende in deze roeping tot zijn benoeming als Districts-President van het Utrechtse District op 15 Maart 1954. Toen Elder Peck als Tweede Raadgever in de Nederlandse Zending beroepen werd was hij Overziener van de Zondagsscholen en het werk der O.O.V. Nadat hij de O.O.V.-conferentie geleid zal hebben, zal hij zijn gehele tijd aan het ontwikkelen van nieuwe hulpmiddelen voor de zendelingen wijdden en zal met de zendelingen samenwerken door hen in de zeven districten van de zending te bezoeken.

Eerlijk gewicht

JEMAND vertelt de geschiedenis van een oude boer, die elke week naar de stad ging om daar bij een koopman zijn boter en kaas te ruilen voor hetgeen hij zo nodig had gedurende de week.

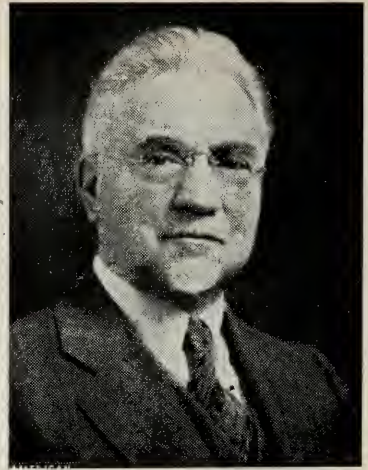
Op een goede dag, kort nadat de boer weer naar huis was, ging de koopman een pond boter wegen dat de boer net gebracht had. Hij was zeer verbaasd want hij zag dat het niet helemaal een pond was, er was heel wat te weinig. Vlug woog hij ook de andere pakjes met boter en hij bevond ze allemaal te licht.

Toen de boer de volgende week weer terugkwam vertelde de koopman hem, dat het met het zakendoen afgelopen was en bracht het geval van de pakjes met boter naar voren. Hij verklaarde, dat hij met niemand zaken wilde doen, die zo laag handelde om door elk pakje met boter een beetje licht te maken meer winst wilde verkrijgen.

De oude boer zag er heel bedroefd uit en toen zei hij: „Wel, wij zijn heel arme mensen. Wij hebben geen weegschaal omdat ze te duur zijn, nu hebben wij een soort balans gemaakt. Wij zetten een pond rijst of suiker, dat wij net van U gekregen hebben op de ene kant en als de boter aan de andere kant hetzelfde is, dan veronderstellen wij dat het een pond is!”

Wat betekent Christelijk Leven?

JOHN A. WIDSTOE

ER is een zeker, onfeilbaar teken om de ware volger van Christus te erkennen. Dit teken is de kracht om zich zelf te vergeten door anderen te helpen — wij noemen het zelfverloochening, de hoogste prestatie van de mens. Slechts hierdoor zullen eens de zwaarden tot ploegscharen veranderd worden en zal de aarde een Paradijs kunnen worden.

Zouden wij deze dag niet eens in onze harten kijken? Wij behoeven niet verder te gaan. Zijn wij bereid van hetgeen te geven dat wij hebben en desnoods ons zelf, om anderen te helpen? Betekent het vreugde voor ons om de Heer hetgeen te geven dat Hij van ons verlangt? Heerst er bij ons thuis een onzelfzuchtige geest en een opofferende liefde? Als wij dit alles kunnen beamen, dan hebben wij de eerste stap in de grootste strijd der wereld genomen, de eerste stap tot Wereldvrede.

Nu onze naaste? Bemoeien wij ons om zijn welzijn? Bezien wij zijn zwakheden met vergevensgezindheid? Erkennen wij zijn

deugden zonder afgunst? Trachten wij om hem lief te hebben? In ons zakenleven; weigeren wij daar voordeel van onze broeder te trekken, al is het wettelijk verantwoord? Willen wij eventuele winsten met hem delen?

U Herders, ambtenaren der Kerk, bent U ware vaders voor Uw kudde, geeft U liefde, en meer liefde tot degenen, die U toebehoren?

Dit zijn slechts heel eenvoudige toetsstenen, die nimmer falen.

Als wij allen, als volgers van de Vredeprins, onze zelfzucht terzijde zouden zetten, zou er een geweldig begin gemaakt zijn aan de Wereldvrede. Anderen die onze goede resultaten zouden zien, zouden ons voorbeeld volgen en de Geest van Vrede en Goede Wil zou zich tussen alle mensenkinderen verspreiden.

Laat ons vastberaden trachten dit te doen!

ZENDELINGEN IN DE NEDERLANDSE ZENDING

Donovan H. Van Dam
*President der Nederlandse
Zending*

Ada Strong Van Dam
*Presidente der Z.H.V. in de
Nederlandse Zending*

Daryl Van Dam,
*Secretaresse tot de
Zending's President en
Overziester der
Bijenkorfmeisjes*

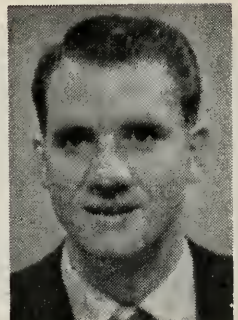
Marvin Reed Van Dam Donette Van Dam Lee Herbert Van Dam

Donald M. Peck Jr.,
Salt Lake City, Utah,
*Tweede Raadgever in het
Presidentschap der
Nederlandse Zending,
Overziener der
Zondagsschool- en O.O.V.*

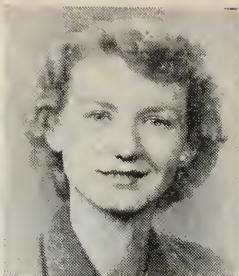
Rinze Schippers, Den Haag,
*Eerste Raadgever in het
Presidentschap der Nederl.
Zending, Leider van het
Microfilmwerk.*

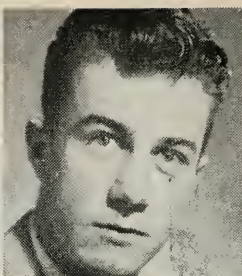
Max L. Pinegar,
Spanish Fork, Utah,
Zending'ssecretaris.

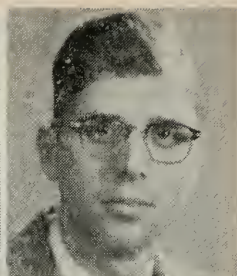
Johanna E. Westerduin,
Clearfield, Utah,
Assistent-Redactrice
van „De Ster”

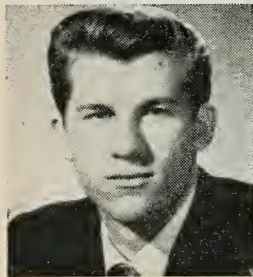
Criesta Thomas,
Malad, Idaho,
Administratrice van
„De Ster”
en Overzienster der
Bijenkorfmeisjes

Clifford F. DeGraw,
Spanish Fork, Utah,
Overziener
der Priesterschap

Hendrik W. Tak,
Salt Lake City, Utah,
Secretaris
van Statistieken en
Archief

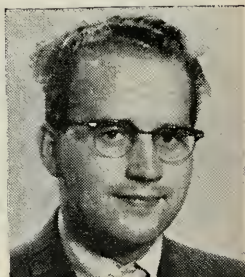
Don L. Van Noy,
Oakland, California,
Assistent van de
Zondagsschool-
en O.O.V.

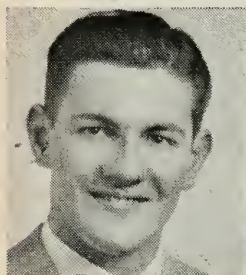
John van der Waal,
Los Angeles, California

Adriana van der Waal,
Los Angeles, California
Overzienster
van het
Jeugdwerk

A. Laurence Lyon,
Salt Lake City, Utah,
Overziener van Zang
en Muziek

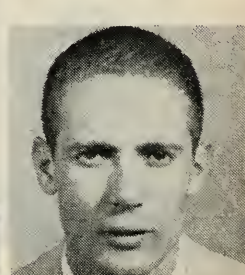
Larry D. Bergen,
Ogden, Utah,
Antwerpen
District President

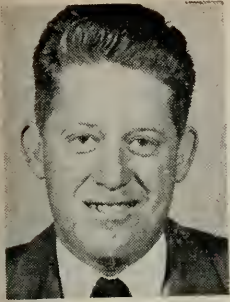
Ernest C. van Bibber,
Salt Lake City, Utah,
Den Haag
District President

Ned H. Hansen,
Payson, Utah,
Groningen
District President

Cornelis A. Hofman,
Salt Lake City, Utah,
Amsterdam
District President

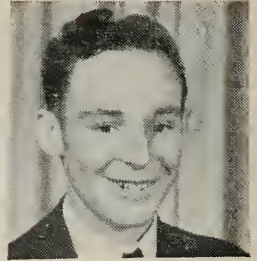
David R. Jones,
Payson, Utah.
Arnhem
District President

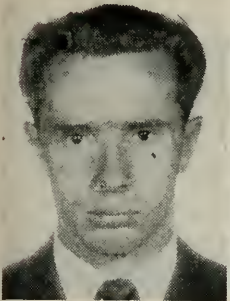
Ronald J. Lewis.
Provo, Utah.
Utrecht
District President

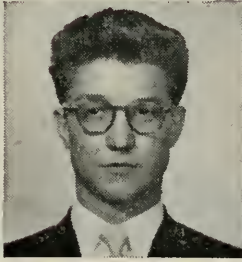
Harry M. Weenig,
Boise, Idaho,
Rotterdam
District President

Daniel H. Atwood
Bow Island, Raymond,
Alberta, Canada

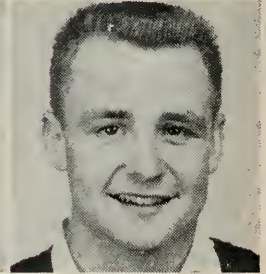
Gaylen M. Beazer,
Lorenzo,
Idaho

Cal Hans Barlow,
Bountiful,
Utah

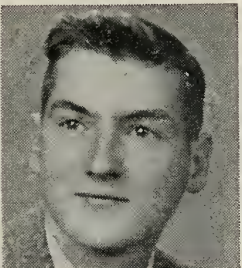
Joseph R. Bienz,
Bern, Idaho

Ray M. Brown,
Payson, Utah

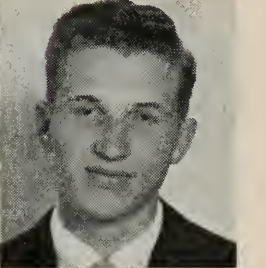
Lawrence S. Bowman,
Ogden, Utah

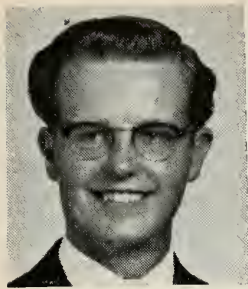
Stanley M. Barrett,
Mendon, Utah

Thomas D. Jones,
Salt Lake City, Utah

Gerald J. Westra,
Seattle, Washington

Lee H. Musgrave,
Ogden, Utah

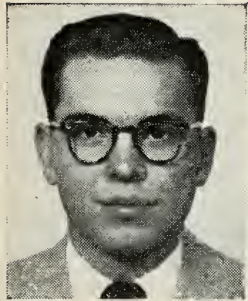
Dirk R. Van Uitert,
Bountiful, Utah

Dee H. Musgrave,
Ogden, Utah

Jan H. Boogert,
Salt Lake City, Utah

Larry H. Brim,
Downey, Idaho

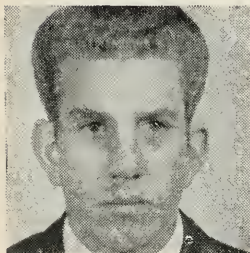
Theodorus Leeman,
Provo, Utah

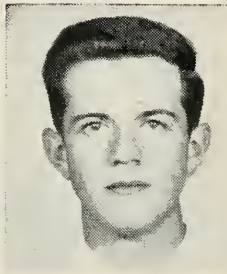
Le Roy A. Bruin,
Salt Lake City, Utah

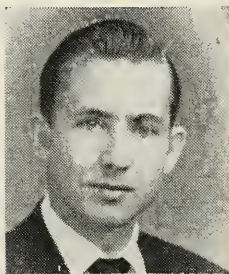
Armal B. Carpenter,
Thatcher, Arizona

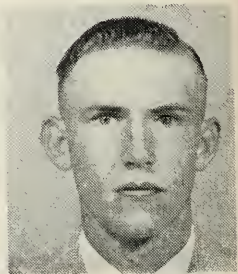
Clair G. Cherry
Ephraim, Utah

B. Lloyd Poelman,
Salt Lake City, Utah

Richard A. St. Claire,
Los Angeles, Californië

Garth L. Clinger,
Shelly, Idaho

Onze Zonnehoek

Bijlage van „De Ster”
voor onze zonnige jeugd

Verzorgd door J. Westerduin

Het Rode Elfje

MOEDER deed de zak open en ze nam er een klein rood elfje uit. Zij zette het in het potje met de klimop, dat in het keukenraam stond. Toen draaide moeder zich om en ze zei tegen Bobbie: „Bobbie, dit is een klein rood elfje, vindt je het niet lief? Het ziet er zo blij uit, dat het mij ook blij maakt. Ik hoop dat jullie goede vriendjes zullen worden!”

„Mag ik met het rode elfje spelen, moeder?” vroeg Bobbie. „Nee,” zei moeder, „je mag wel er naar kijken en een beetje tegen het lieve elfje praten maar spelen dat kan niet erg goed want het is maar een heel klein elfje uit aardewerk en dat breekt heel erg vlug, dat weet je wel!”

Nu was onze Bobbie altijd een lieve jongen, maar deze keer wilde Bobbie heel erg graag met het elfje spelen. Toen moeder de keuken

even uitging kreeg Bobbie een heel boze gedachte in zijn hoofdje; hij zou toch het elfje er uit nemen en hij zou er toch mee gaan spelen. Heel even maar en heel voorzichtig. Bobbie klom op een stoel en greep het kleine elfje. Hij trok het uit het potje met klimop en daar... opeens... gleed het elfje uit zijn handjes en het viel op de grond. Het viel zo maar op die harde grond en het hoofdje was er af gebroken en het elfje lag er in drie stukken.

„O, lieve help!“ dacht kleine Bob. „Had ik nu maar naar moeder geluisterd! Wat zal ik doen?“ En toen dacht kleine Bobbie een heel lelijk ding, hij wilde moeder vertellen, dat het poesje het gedaan had. Maar dat kon Bobbie niet doen, want dan zou hij een leugen vertellen en Bobbie had nog nooit leugens verteld. En toen dacht Bobbie, dat hij het rode elfje zou verbergen en doen alsof hij er helemaal niets vanaf wist; net alsof hij helemaal niet wist wat ermee gebeurd is. O, maar dat kon hij ook niet doen, dat zou ook een leugen zijn en Bobbie wilde geen leugens vertellen.

„O, lieve help,“ dacht Bobbie weer. „Ik wil moeder niet vertellen, dat ik het rode elfje gebroken heb. Toen had hij een goede gedachte, hij zou het elfje eerst weer plakken en dan moeder vertellen wat er gebeurd was. Bobbie nam heel gauw de drie stukjes op en liep heel hard naar zijn kamer. Daar haalde hij heel vlug zijn plakdoos voor de dag en nam er het flesje met de lijm uit. Eerst probeerde hij het hoofdje er aan te plakken maar het wilde niet blijven zitten. Daarna probeerde hij de voetjes maar die wilden er ook niet aan blijven plakken. Bobbie probeerde telkens weer maar het wilde niet lukken. Er kwamen grote tranen in Bobbies ogen, hele grote tranen en zij rolden zo maar over Bobbies wangetjes. „Er is maar een ding dat ik kan doen,“ dacht hij, „ik zal naar moeder gaan en haar vertellen wat er met het rode elfje gebeurd is!“

„Ik heb het rode elfje gebroken, moeder!“ zei kleine Bob en grote tranen rolden weer over zijn lieve gezichtje. „O,“ zei moeder, „dat spijt mij heel erg, het was net zo lief. Maar huil er maar niet om. Misschien kunnen wij het weer plakken. Laat ons het maar eens proberen.“

Nu gingen moeder en Bobbie samen aan het werk. Ze gingen naar

Bobbies kamer. Daar deed moeder eerst een beetje plaksel aan het hoofdje en dan een beetje aan het lichaam. Dan plakte zij de beide stukken aan elkaar en hield ze een hele lange tijd vast. Zij hield het zo lang vast totdat de lijm helemaal droog geworden was en toen bleef het hoofdje vast zitten. Toen deed moeder een beetje lijm aan het voetje en een beetje aan het beentje en hield ze een hele lange tijd tezamen totdat de lijm droog was en het voetje helemaal alleen er aan bleef zitten.

„Daar,” zei moeder, „nu is het weer helemaal in orde maar toch ziet het er niet als nieuw meer uit. Misschien kunnen wij wel een beetje rode lak over de scheuren aanbrengen.” Bobbie ging gauw op zoek naar een beetje rode lak en al spoedig had hij het gevonden. Moeder schilderde de scheuren met de rode lak. „Er is alleen maar een klein stukje van het halsje van het elfje weg,” zei moeder. „Wij kunnen er misschien een lintje omheen doen dan kan je het scheurtje niet zien,” zei Bobbie.

Moeder keek in haar naaidoos en ja hoor, daar vond ze een mooi groen lintje en ze deed het om het halsje van de kleine rode elf. „Nu,” zei moeder, „ziet het elfje er haast weer als nieuw uit, laten wij het nu maar weer gauw in het klimoppotje in het keukenraam zetten.”

Moeder en Bobbie gingen samen naar de keuken. Moeder zette het elfje weer in het potje met de klimop. „Weet je wat?” zei moeder, „ik ben zo blij dat je mij het allemaal verteld hebt wat er met het elfje gebeurd is, Bobbie. Ik hou veel meer van eerlijke jongentjes dan van elfjes.

Toen bukte moeder zich en gaf Bobbie een zoen zo maar op het uiterste puntje van zijn neus.

J. DeLoy Crofts,
Richfield, Utah

Maria W. Brijs,
Salt Lake City, Utah

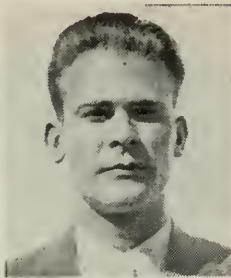
John W. Sieverts,
Salt Lake City, Utah

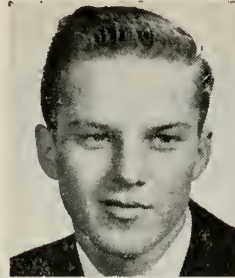
Blanche A. Erickson,
Kennewick, Washington

Charles E. Greenall,
San Luis Obispo, Cal.

G. Robert Smith,
Salt Lake City, Utah

Garry L. Bunker,
Las Vegas, Nevada

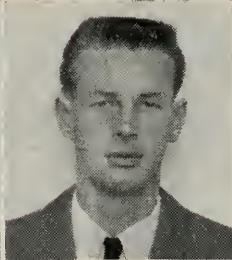
Henry J. Dickamore,
Ogden, Utah

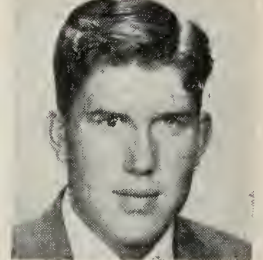
Jack F. DeMann,
Salt Lake City, Utah

Elwin R. Pattillo,
Salt Lake City, Utah

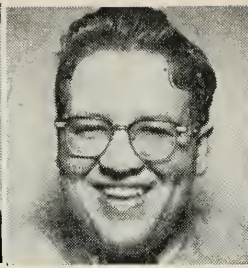
Fred P. Hansen,
Lonita, Californië

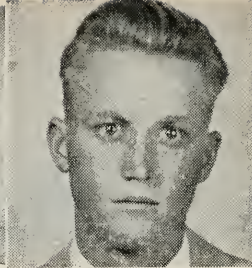
Kenneth L. De Vries,
Ogden, Utah

Dee W. Hadley,
Ogden, Utah

Marvin R. Harmon,
Baldwin Park, Calif.

Roland W. Hein,
Vernal, Utah

Raymond G. Horne,
Seattle, Washington

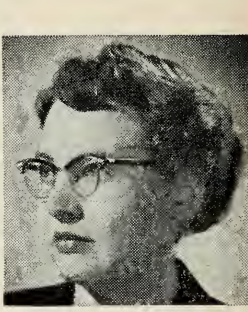
Beth C. Harman,
Grand Junction, Colorado

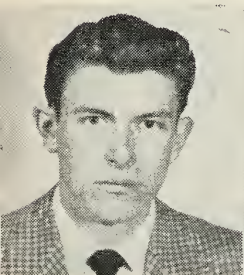
Herman K. Hatch,
Bancroft, Idaho

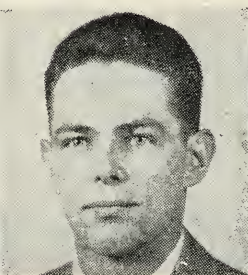
Pieter 't Hart,
Ogden, Utah

Elizabeth J. A. Smith,
Salt Lake City, Utah

Lawrence W. Jensen,
Salt Lake City, Utah

David L. Jensen,
Salt Lake City, Utah

Jeannette I. Jongkees,
Salt Lake City, Utah

Warren D. Losee,
Provo, Utah

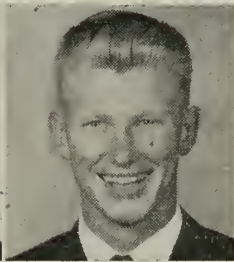
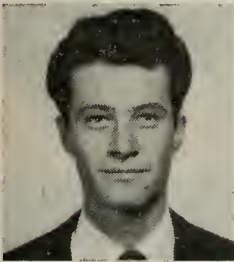

Cornelis v. Keizerswaard,
Salt Lake City, Utah

Johanna v. Keizerswaard
Salt Lake City, Utah

John C. Marston,
Ogden, Utah

Eloise Steiger,
Salt Lake City, Utah

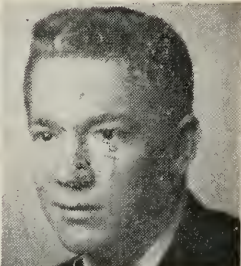
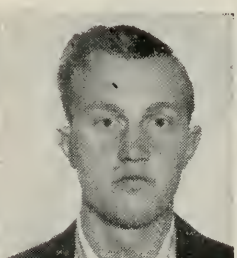

Gary C. Heninger,
Sunset, Utah

Frederick v. d. Merwe,
Salt Lake City, Utah

John F. Steenblik,
Salt Lake City, Utah

Pieter van Daalen,
Leeuwarden

Donald W. Tarr,
Puente, Californië

Pouwel S. Vuyk,
Salt Lake City, Utah

Lambertus Jansen, Jr.,
Salt Lake City, Utah

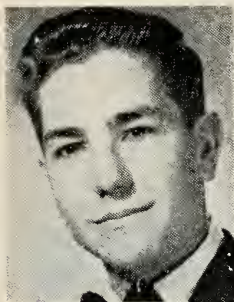
G. Ralph Willett,
Provo, Utah

Maurine Sieverts,
Salt Lake City, Utah

Diana A. Woltjer,
Salt Lake City, Utah

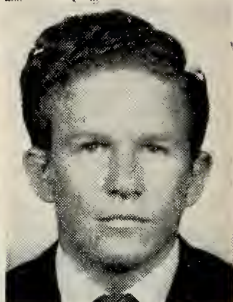
Wilford B. Meek,
Preston, Utah

Duane V. Midgley,
Salt Lake City, Utah

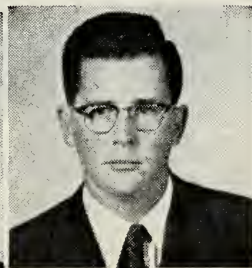
Ronald A. Crandall,
Sacramento, Californië

Dan K. Merrell,
Provo, Utah

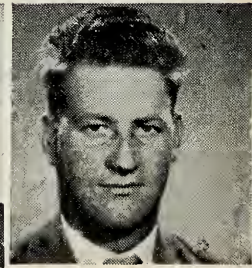
Carla Owens,
Filer, Idaho

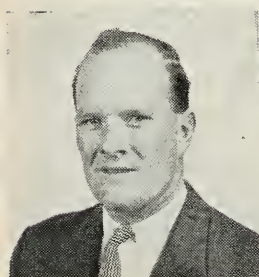
Francis A. Palmer,
Vernal, Utah

Leland N. Preece,
Vernal, Utah

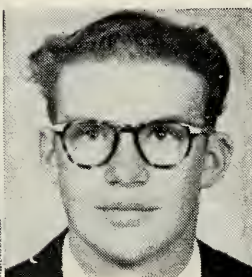
Harold D. Winterton
Oakley, Utah

Douglas A. Robertson,
Riverton, Utah

Albert D. Robison,
Logandale, Nevada

Glenn D. Zohner,
Driggs, Idaho

Nicolaas D. Snell,
III, Walnut Creek, Cal.

De liefde van God de Vader

in zijn verhouding tot Jezus Christus en de mensen

DOOR ANDRÉE

Wanneer we onze gedachten eens verder laten gaan over het vraagstuk waaruit wel de liefde van God de Vader tegenover Jezus Christus en de mensen blijkt, dan kunnen we de volgende punten constateren:

1) Hij gaf ons (en maakte voor ons) het Evangelie Plan en verder schiep Hij deze aarde en stelde Zijn Zoon Jezus Christus aan als leider en uitvoerder van dit Plan van Zaligheid.

2) Hij verschafte ons de mogelijkheid om tezamen met Jezus Christus mede-uitvoerders van dit Plan te zijn en te leren, dat dit Evangelie Plan voor ons een weg betekende om tot volmaaktheid te geraken en misschien uiteindelijk Christus' wens te vervullen, toen Hij zeide: „Zijt gijlieden dan volmaakt, gelijk Uw Vader in de hemel volmaakt is.”

3) Doordat Zijn kinderen hier op aarde aan dit Evangelie Plan deelnemen, schiept God voor Zichzelf de mogelijkheid om in heerlijkheid toe te nemen, want Hij heeft in een hedendaagse openbaring verklaard:

„Dit is Mijn werk en Mijn glorie, de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.” (Mozes 1 : 29)

Wat is nu vervat in het kader

van het Evangelie Plan en wat houdt hiermede verband? Wat was noodzakelijk om deze onsterfelijkheid en dit eeuwige leven te bewerkstelligen? Het antwoord is: Het scheppen van deze wereld voor ons, en het aanstellen van een leider bij dit Plan, die de zonden van de mensen op zich wilde nemen en de mensen hier op aarde de richtlijnen van dit plan duidelijk wilde maken.

Laten wij er vooral aan denken, dat er maar één Plan van Zaligheid was, niet één plan van Christus en één plan van Satan en dat het Plan van Christus werd gekozen; neen, er was maar één Plan van de Vader en Zijn meest rechtvaardig kind zou dit plan ten uitvoer brengen door gehoorzaam te zijn aan de wetten en verordeningen, die daarin vervat waren.

Gehoorzaamheid ligt ten grondslag aan de liefde van God de Zoon tegenover de Vader, evenals in ons dagelijks leven gehoorzaamheid ten grondslag ligt aan de liefde, die er tussen onze kinderen en ons bestaat. We mogen dus vooral niet uit het oog verliezen, dat God de Vader, uit liefde tegenover ons, Zijn kinderen, het Evangelie Plan heeft gemaakt, en dat Jezus Christus als Zijn Zoon, uit liefde tegenover

Zijn Vader en tegenover Zijn andere broeders en zusters, de leiding en uitvoering van dit Plan op Zich heeft genomen.

In de Parel van Grote Waarde, in de boeken Mozes II en III kunnen we lezen, dat God de Vader, met behulp van Jezus Christus, deze wereld schiep en in het 26ste vers van Mozes II lezen we:

En Ik God, zeide tot mijn Eniggeborene, welke met Mij in den beginne was: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis, en het was also. En Ik God, zeide: Laat hen heerschappij hebben over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over al het kruipend gedierte, dat op aarde kruipt.

Hieruit treden twee belangrijke dingen naar voren:

- a) Dat Jezus Christus de Zoon is van God de Vader en
- b) Dat wij, mensen, geschapen zijn naar het beeld van God de Vader en Jezus Christus.

Christus heeft hier op aarde rondgewandeld in den vleze en de mensen hebben hem, zowel vóór als nà Zijn opstanding aanschouwd en kunnen zien, dat Hij een zelfde persoonlijkheid bezat als u en ik en ieder ander.

Hierover stond reeds in Genesis 1 : 27 een duidelijke vermelding:
En God schiep de mens naar Zijn beeld, naar het beeld Gods schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze.

Even verder in Genesis staat:

En Adam leefde honderd en

dertig jaar en gewon een zoon naar zijn gelijkenis, naar zijn evenbeeld, en noemde zijn naam Seth.
(Genesis 5 : 3)

Als dus het nageslacht van Adam er uitzag als Adam zelf en als Adam was geschapen naar het beeld van God de Vader en de Zoon, dan moet ook het nageslacht van Adam, waarin u en ik vertegenwoordigd zijn, volgens het beeld van de Vader en de Zoon zijn.

Om deze kwestie van de persoonlijkheid van God in verband te brengen met de liefde, die er tussen God en Zijn kinderen bestaat, moeten wij natuurlijk een getuigenis hebben van deze persoonlijkheid en moeten wij deze in ieder geval kunnen begrijpen.

Er zijn mensen, die beweren, dat God een etherisch en zuiver geestelijk wezen is, zonder lichaam van vlees en beenderen, waarvan de persoonlijkheid voor hen eigenlijk onverklaarbaar is, maar dan moeten wij ons toch afvragen hoe wij dingen en personen, die voor ons volkomen onbegrijpelijk zijn, kunnen liefhebben?

De Bijbel verschaft ons echter verschillende getuigenissen van de persoonlijkheid van God, b.v. in Exodus 24 : 9-10.

Mozes nu, en Aäron klommen opwaarts, ook Nadab en Abihu, en zeventig van de oudsten Israëls, en zij zagen de God Israëls, en onder Zijne voeten, als een werk van saffierstenen, en als de gestaltenis des hemels in zijne klaarheid.

Vervolgens in Exodus 33 : 9-11:
En het geschiedde als Mozes de tent ingegaan was, zo kwam de wolkkolom nederwaarts en stond in de deur der tent; en Hij sprak met Mozes. Als al het volk de wolkkolom zag staan in de deur der tent, zo stond al het volk op en bogen zich, een ieder in de deur zijner tent.

En de Here sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, gelijk een man met zijne vriend spreekt.

In de eerste aanhaling wordt gesproken over God's voeten, in de tweede over God's stem en Zijn aangezicht; dit zijn lichaamsdelen en leveren een bewijs, dat God wel degelijk een lichaam bezit en een soortgelijke persoonlijkheid als de mensen op aarde.

Verder lezen we in Mattheus de sprekende getuigenis over de persoonlijkheid van God bij de doop van Jezus:

En Jezus, gedoopt zijnde, is terstond opgeklimmen uit het water; en zie de hemelen werden Hem geopend, en Hij zag de Geest Gods nederdalen gelijk een duif, en op Hem komen.

En zie, een stem uit de hemelen zeggende: Deze is Mijn Zoon, Mijn geliefde, in Dewelke Ik Mijn welbehagen heb.

(Matth. 3 : 16-17)

Ook in deze tekst vinden we weer vermelding van een stem, die deel moet uitmaken van een lichaam, terwijl hierin nogmaals uitdrukkelijk de verhouding van God de Vader en Jezus Christus wordt genoemd.

Tot slot bezitten we in de heden-daagse openbaringen nog een getuigenis van Joseph Smith:

En terwijl wij deze dingen over-dachten, raakte de Here de ogen van ons verstand aan en zij werden geopend, en de heerlijkheid des Heren omscheen ons; en wij aanschouwden de heerlijkheid des Zoons, aan de rechterhand des Vaders, en ontvingen van Zijne volheid;

En zagen de heilige engelen, en hen die geheiligt zijn, voor Zijne troon, dienende God en het Lam, en Hem voor immer en altoos aanbeddende.

En nu, na de vele getuigenissen, welke van Hem gegeven zijn, is dit getuigenis het laatste van allen, hetwelk wij van Hem geven: dat Hij leeft: want wij zagen Hem Zelf aan de rechterhand Gods, en hoorden de stem getuigenis geven, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is.

Dat bij Hem en door Hem en van Hem de werelden zijn en werden geschapen, en de bewoners daarvan gewonnen zonen en dochteren Gods zijn.

(Leer en Verbonden Afd. 76 : 19-24).

Uit al het voorgaande hebben we kunnen constateren, dat de Vader en de Zoon twee persoonlijkheden zijn, die beide werken om de mensen zalig te maken, d.w.z. terug te brengen tot God de Vader, door de uitvoering van het Plan van Zaligheid.

Er is al eerder gememoreerd, dat in het Plan van Zaligheid de schepping van deze wereld vervat was. Waarom was dit nodig?

Konden wij zonder deze wereld niet zalig worden? Was het zo noodzakelijk, dat wij stoffelijke lichamen op ons moesten nemen? Konden wij het met onze geestelijke lichamen alleen niet af? In de Parel van Grote Waarde lezen we hierop het antwoord:

En er stond een in hun midden, Die aan God gelijk was, en Hij zeide tot Diegenen, die met Hem waren: Wij zullen nederdalen, want er is aldaar ruimte, en Wij zullen van deze stoffen nemen, en wij zullen een aarde maken waarop deze kunnen wonen;

En Wij zullen hen hiermede beproeven, om te zien of zij alle dingen willen doen, hoedanig ook de Here hun God aan hen zal gebieden;

En zij die hun eerste staat behouden, zullen meerder ontvangen; en zij, die hun eerste staat niet behouden, zullen geen glorie in hetzelfde koninkrijk hebben met diegenen, die hunne eerste staat behouden; en zij die hunne tweede staat behouden, altijd op hunne hoofden ver zullen glorie voor eeuwig en meerderd hebben.

(Abr. III : 24-26).

Deze aardse periode vormt dus onze proeftijd en is onze tweede staat, die wij moeten trachten te behouden, om eeuwige vermeerdering te kunnen verkrijgen.

Maar waarom kunnen we dit dan niet alleen met onze geestelijke lichamen doen?

Ook hierop hebben wij een antwoord ontvangen en wel in Leer en Verbonden, afd. 93 : 33-34:

„Want de mens is geest. De elementen zijn eeuwig, en geest en elementen onafscheidelijk verbonden, ontvangen een volheid van vreugde. En wanneer die gescheiden zijn, kan de mens een volheid van vreugde niet ontvangen.”

Zo zien we dus, dat het NOODZAKELIJK was, dat wij stoffelijke lichamen op ons namen en dat alles, wat met de schepping in verband staat, precies past in het kader van het Evangelie Plan, zodat elk onderdeel van dit plan als een klein radertje noodzakelijk is om het grote uurwerk volmaakt te maken en hiervan niets gemist kan worden vóór aan alle eisen van de uitvoering is voldaan.

Deze TWEEDE STAAT, ons verblijf op deze aarde, waar het Evangelie Plan ten volle kan worden uitgevoerd, is de belangrijkste tijd, die wij voor onze verdere groei en ontwikkeling doormaken; HIER moeten we werken, HIER moeten we tot een groter besef komen van het Evangelie, van de betekenis van onze verhouding tot God de Vader, God de Zoon en onze medemensen. HIER moeten we begrijpen, dat God de Vader uit liefde tegenover Zijn kinderen dit Plan van de Aarde ontwierp en dat wij uit liefde tegenover God, Jezus Christus en onze medemensen hieraan moeten gehoorzamen en volgens Zijn wetten en verordeningen moeten leven. **De grondslag is liefde, want de grondslag is God, en we weten allen, dat God liefde is.**

DE KERK GAAT VOORWAARTS.

Op 30 December 1954 werd Frederick S. Williams, vroegere Zendingpresident van Argentinië en Uruguay, door het Eerste Presidentschap der Kerk als Tempel-President van de Tempel te Los Angeles, Californië, bevestigd.

Op 2 Januari 1955 verlieten Pres. en Zr. McKay vergezeld door Franklin J. Murdock, President van de „Highland Stake”, Salt Lake City, om hun reis door de zendingen van het Zuidzee-gebied te beginnen.

Op 4 Januari 1955 verliet Pres. McKay en zijn gezelschap per vliegtuig San Francisco. Zij verlieten Honolulu die zelfde avond na een korte rust.

Op 5 Januari 1955 veranderde een orkaan heel plotseling van richting en maakte daardoor het pad van de President veilig.

Op 7 Januari 1955, terwijl Pres. McKay even op de Fiji eilanden rustte, zei hij, dat de kerk hoopte de onderwijs-instellingen voor de inboorlingen van Tonga en Samoa te verbeteren.

Op 8 Januari werd Dr. Ariel S. Ballif, tot nu toe Voorzitter van de Sociologische afdeling van de Brigham Young Universiteit als President voor de zending in Nieuw Zeeland geroepen om aldaar President Sidney J. Ottley op te volgen. Als jonge man vervulde hij een zending van twee en veertig maanden in Nieuw Zeeland en gedurende die tijd diende hij als hoofd van de Maori Landbouwkundige Academie aldaar. Dr. Ballif is Bisschop van de Provo Negende Ward geweest en heeft aldaar ook als lid van de Hoge Raad van de Oost Provo Stake gediend; voor zijn beroeping was hij President van de Oost Provo Stake. Zuster Ballif. en hun jongste dochter, Bonnie, zullen hem naar het nieuwe arbeidsveld vergezellen.

Op 9 Januari 1955 wijdde Elder Alma Sonne, Assistent van de Raad der Twaalven, het nieuwe Kerkgebouw van de Sugarville Ward, Deseret (Utah) Stake in.

Op 11 Januari 1955 kwamen President McKay en zijn gezelschap op Tonga aan. Er waren vier leden van de kerk aanwezig, die 140 mijlen met een zeilboot gekomen waren om de President een hand te geven.

Op 13 Januari 1955 was het twee keer 13 Januari voor President McKay en zijn gezelschap. De eerste brachten zij in Tonga door en de Tweede op Samoa. De internationale tijdgrens loopt tussen deze twee eilanden.

Op 14 Januari wijdde President McKay het nieuwe kerkgebouw van de Sauniatu-gemeente der Zending op Samoa in.

Op 17 Januari wijdde Apostel Henry D. Moyle van de Raad der Twaalven de Kerk van de Queens Ward in de New York Stake in.

Op 18 Januari kwamen President McKay, zijn vrouw en President Murdock op Tahiti aan.

Op 19 Januari waren de gipsen vormen voor het doopfont in de Zwitserse Tempel op weg van Salt Lake City naar Europa. De beeldhouwer Millard F. Malin werd geassisteerd door Maurice Brooks en Torleif Knaphus om deze vormen te maken.

Op 23 Januari 1955 wijdde Elder Harold B. Lee van de Raad der Twaalven het nieuwe gebouw van de Provo Twaalfde en Dertiende Wards Oost Provo Stake in.

Op 25 Januari arriveerden Pres. McKay en zijn gezelschap in Auckland, Nieuw Zeeland en keerde Elder Mark E. Peterson van zijn reis door de drie Zuid-Amerikaanse Zendingen naar Salt Lake City terug.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEHUWD:

Van Wijk, Gerarda; met Cornelis Kulk te Haarlem.
Wubbeling, Elisabeth Antonetta; met Jacobus de Bruin te Rotterdam Zuid.

INGEZEGEND:

van Maanen, Maria Ferdinande; 10 April 1955 te Antwerpen.

GEDOOPT:

Houweling, Albert Cornelis; 25 Maart 1955 te den Haag.
Lefrandt, Erik Gerard; 25 Maart 1955 te den Haag.
Rorije, Hermine Geertruida Sophia; 25 Maart 1955 te den Haag.
Schipers, Ruth Lucina; 25 Maart 1955 te den Haag.
Datema, Olga Wilhelmina N.; 25 Maart 1955 te den Haag.
Dubois, Jaqueline; 25 Maart 1955 te den Haag.
van der Heide, Willy Margaretha; 27 Maart 1955 te Hilversum.

Gross, Charles; 10 April 1955 te Antwerpen.
 Gielen, Jean Celestina; 10 April 1955 te Antwerpen.
 van Mossevelde, Lydia Elisabeth; 10 April 1955 te Antwerpen.
 van Ouytsel, Ferdinand Franz; 10 April 1955 te Antwerpen.
 van Ouytsel, Pierre; 10 April 1955 te Antwerpen.
 van Beusekom, Johanna Bogaert; 15 April 1955 te Rotterdam Zuid.
 van Beusekom, Pieter; 15 April 1955 te Rotterdam Zuid.
 van Hensen-van Uningen, Pieter Jan; 15 April 1955 te Gouda.
 Meyer, Irene; 15 April 1955 te Rotterdam Zuid.
 Ruis, Hendrik Herman; 15 April 1955 te Gouda.
 Volmer, Louise Frederika; 15 April 1955 te Schiedam.
 Volmer, Leendert Wilhelmus; 15 April 1955 te Schiedam.
 Volmer, Pieter Martinus; 15 April 1955 te Schiedam.
 Bontje, Louise F. Alblas; 15 April 1955 te Schiedam.
 van Vliet, Hendrika Lamberdina 15 :April 1955 te Rotterdam Zuid.
 Aan de Wiel, Gijsbert; 17 April 1955 te Amsterdam.
 Aan de Wiel, Jacoba Francina Rikmans; 17 April 1955 te Amsterdam.

GEORDEND:

Kloosterman, Cornelis Jan; als Leraar, 6 Februari 1955 te Den Helder.
 Gardenier, Abram Cornelis; als Leraar, 20 Maart 1955 te Vlaardingen.
 de Boer, Adrianus Martinus; als Priester, 27 Maart 1955 te den Haag.
 Pons, Simon; als Priester, 27 Maart 1955 te den Haag.
 Wedemeyer, Jacobus Christiaan; als Leraar 27 Maart 1955 te Dordrecht.
 Sluyter, Fredrik Hendrik Ludwig Maria; als Leraar, 27 Maart 1955 te Amsterdam.
 Groeneveld, Pieter; als Diaken, 27 Maart 1955 te Rotterdam Zuid.
 Kleijweg, Johannes Martinus; als Leraar, 27 Maart 1955 te den Haag.
 Vernes, Hendrik; als Leraar, 3 April 1955 te Dordrecht.
 Vernes, Willem; als Diaken, 3 April 1955 te Dordrecht.
 Vermij, Hendrik Jr.; als Diaken, 3 April 1955 te Rotterdam Zuid.
 Birza, Meinko; als Ouderling, 9 April 1955 te Groningen.
 Hoekstra, Ruurd; als Ouderling, 9 April 1955 te Groningen.
 Wringer, Jurriaan; als Ouderling, 9 April 1955 te Groningen.

OVERLEDEN:

Vos, Klaasje Vuyk Noorland; 17 Maart 1955 te Utrecht.
 Vlam, Aaltje Klant; 13 April 1955 te den Helder.
 Huberts, Teerske Dijkstra; 26 Maart 1955 te Groningen.

Op 13 April 1955, overleed te den Helder, Zuster Aaltje Klant-Vlam. Zuster Vlam werd op 26 December 1869 geboren en werd op 24 April 1911 gedoopt. — Sedert die dag is Zuster Vlam een buitengewoon actief lid van de Nederlandse Zending geweest. Het Zondagsschoolwerk heeft onder haar nijvere handen en door haar onvermoeibare geest grote vooruitgang gemaakt in de gemeenten waar zij werkzaam is geweest. Zuster Vlam heeft meer dan veertig jaren voor de klassen der Zondagschool gestaan en heeft daar honderden het Evangelie van de Meester geleerd. Overlevenden zijn o.a.: Broeder Vlam te den Helder en haar zoon Pieter Vlam te Salt Lake City, vroegere Gemeente-President van Amsterdam.

Z.H.V. FEESTDAGEN

Op 15 Maart had de gehele Nederlandse Z.H.V. feest, het was immers hun 113e verjaardag. In alle gemeenten was de Z.H.V.-kamer gezellig ingericht en de Zusters brachten met elkander een gezellige avond door.

Er was declamatie en zang en er werden heel wat handwerkjes ten toon gesteld en natuurlijk mogen de lekkere versnaperingen niet worden vergeten.

De Haagse zusters hadden Zr. van Dam en Zr. Schippers als gasten en ook President Van Dam wilde deze avond graag bijwonen. Het was er dan ook buitengewoon gezellig, zoals U op het kiekje kunt zien. De zusters hadden heel wat werk van deze avond gemaakt, die dan ook onvergetelijk was. Aan het einde van de feestavond werden Zr. Van Dam en Zr. Schippers bloemen aangeboden namens de Haagse Z.H.V.

Het is ons aller gebed, dat in dit nieuwe Z.H.V.-jaar, dat voor ons ligt, die geest van eenheid, samenwerking en liefde zal mogen blijven bestaan, opdat de Z.H.V. mag groeien en grote dingen tot stand mag brengen.

HEUGELIJKE DAGEN

19 Mei 1955 zal zeker een heugelijke dag in Delft zijn, want Broeder Joost Roelofs en zijn vrouw Hermina Gertrude Sophia van Brummelen zullen die dag herdenken, dat zij 40 jaren geleden in de echt verbonden werden.

27 Mei 1955 zal een dergelijke dag in Groningen zijn, want daar zullen Broeder en Zuster Wringer herdenken, dat zij 35 jaren geleden in het huwelijk traden. Dit is niet het enige heugelijke feit, want diezelfde dag zal Broeder Hoekstra, de vader van Zuster Wringer zijn 85ste verjaardag vieren.

Wij wensen deze jubilarissen Gods beste zegen en nog vele voorspoedige jaren met elkaar.

VERTROKKEN:

- Willem B. Hesterman. Aangekomen 12 Mei 1953. Vertrokken 5 Maart 1955.
 Werkzaam geweest: Utrecht als G.P., Arnhem als G.P.
- Jantine A. Hesterman. Aangekomen 12 Mei 1953. Vertrokken 5 Maart 1955.
 Werkzaam geweest: Utrecht en Arnhem.
- Bowe de Vries. Aangekomen 30 Maart 1953. Vertrokken 5 Maart 1955.
 Werkzaam geweest: Haarlem, Leeuwarden als G.P., Rotterdam.
- Lorenzo Y. Rigby. Aangekomen 22 November 1953. Vertrokken 28 Februari 1955.
 Werkzaam geweest: Rotterdam, Nijmegen als G.P.
- Hendricus J. M. Hoole, Jr. Aangekomen 8 Juni 1953. Vertrokken 22 April 1955.
 Werkzaam geweest: Haarlem, Dordrecht als D.P., Den Haag als Overziener der Zondagsschool en O.O.V., Rotterdam G.P.
- John A. Vandertoole. Aangekomen 15 Juli 1953. Vertrokken 12 April 1955.
 Werkzaam geweest: Apeldoorn, Zutphen als G.P., Amsterdam als D.P. en Den Haag als Assistent Overziener der Zondagsschool en O.O.V.

Willem B. Hesterman

Jantine A. Hesterman

Bowe de Vries

Hendricus J. M. Hoole Jr.

John A. Vandertoole

Lorenzo Y. Rigby

O.O.V. Conferentie

ZATERDAG 28 MEI, 1955

's Middags om 4 uur. Ambtenaren en Ambtenaressen Vergadering
 Oosteinde 73, Rotterdam Noord.
 's Avonds om 8 uur Revue in het Groot-Handelsgebouw.

ZONDAG 29 MEI, 1955

Vergaderingen 's Morgens om 10 uur en 's Middags om 3 uur.
Haardvuuravond 's Avonds om 8 uur.
 Alle vergaderingen op Zondag in het nieuwe Kerkgebouw Oosteinde 73,
 Rotterdam Noord.

MAANDAG 30 MEI, 1955

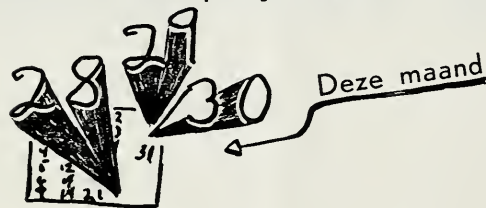
Wedstrijden om 9.30 uur 's Morgens Oosteinde 73, Rotterdam Noord.
Sport 's Middags om 2 uur Park te Kralingen.
Uitreikingsprogramma 's Avonds om 7 uur Oosteinde 73, Rotterdam Noord.

De Zendings Zoeklichten Schijnen

op ...

Hendrik de Herinnerings-Olifant, want hij moet licht op zijn kalender hebben

Hij wil aanwezig zijn voor de beste dagen van het jaar

PINKSTEREN U ook?